

bringer det danske folks fremtid og eksistens i fare.

Men i øvrigt kunne man ikke drømme om at holde op med at støtte en sådan regering. Det virker ikke særlig logisk. Det virker, som om man ved, at der snart kommer valg, og at man så er i gang med at forberede valgkampen. Det er selvfølgelig også helt i orden, men det er jo ikke seriøst, det er jo ren taktik.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det sidste synes jeg altså er på et niveau, der ligger under hr. Søren Søndergaards normale logiske sans. Selvfølgelig stemmer vi nej til en aftale, der er utilstrækkelig. Jeg ville da aldrig drømme om at stemme ja til en aftale, som jeg mener bidrager til at undergrave det danske folks eksistens i dets eget land. Jeg stemmer nej i håb om, at det lykkes os at få ørenlyd for, at den aftale skal ændres. Det er det eneste, der er at sige.

Så vil jeg lige sige, også til fru Else Theill Sørensen, som jeg faktisk er noget skuffet over, fordi jeg synes, hun kommer med nogle insinuationer, en mistænkeliggørelse, jeg ikke bryder mig om, at vi har haft et godt samarbejde, men jeg må jo sige, at vi, hr. Jesper Langballe og jeg, gik ud og foretog de prøver i marken, som ingen andre havde gjort, og opdagede, hvad der var indholdet i den aftale. Og hvad var indholdet? Ja, det var jo altså også, at aftalen var misligholdt, lad os ikke glemme det, for en del af aftalen, § 25 i kontorcirculæret, siger, at man skal have kendskab til dansk historie, kultur og samfundsforhold, og vi konstaterede ude på sprogcentrene, at der overhovedet ikke blev eksamineret i det. Det vil sige, at vi også, samtidig med at vi har bedt om at få gjort noget ved aftalen, har kunnet konstatere, at den var misligholdt, og det mener jeg faktisk ikke regeringen eller fru Else Theill Sørensen kan tage så let på.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er stadig tre ordførere. Nu er vi færdig med korte bemærkninger til hr. Søren Krarup. Den første er fru Else Theill Sørensen, den næste er fru Elsebeth Gerner Nielsen, og den tredje er hr. Søren Søndergaard. Det er ordførerrækken, jeg nu nævner.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg beklager, hvis mit ordførerindlæg nu får en sådan lidt spredt karakter, for det kommer også

til at handle lidt om det, jeg burde have sagt i flere korte bemærkninger.

Jeg vil sige, at det lovforslag, vi nu behandler, er et ganske særligt lovforslag. Det er et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Det er et lovforslag, der behandles helt anderledes end alle andre lovforslag. Det har sit udspring, sit grundlag i grundlovens § 44, stk. 1, hvori der står: Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov. Sådan har der stået uændret siden 1849.

Kl. 12.20

Hvis man har været til stede i timerne, fulgt ikke undervisningen, men debatterne her i salen og hørt efter, så har man hørt et eller to af Tingets medlemmer på strålende vis skildre behandlingen af det allerførste lovforslag om indfødsrets meddelelse, som omfattede ti personer; vi har jo hørt citater fra N.F.S. Grundtvigs ordførtale i den sammenhæng, det har været godt og sundt for os alle sammen at få denne historiske belæring. Dengang blev hver enkelt af de ti personer diskuteret her i salen, inden de fik deres indfødsret, deres statsborgerskab.

Uanset om vi er af den ene eller den anden opfattelse, tror jeg, at vi alle sammen må indse, at det næppe er realistisk, at man i det danske samfund i år 2004 kan gøre hver enkelt person til genstand for denne behandling i Folketings-salen.

Derfor har der i mange år været det, der hed et kontorcirculære, og jeg har vist nævnt før, at i min første tid i Indfødsretsudvalget fra 1987 til 1990 var det sådan lidt hemmeligt. Det var ikke noget, alle nye medlemmer fik. Det handler om, hvem der kan optages sådan umiddelbart på lovforslaget, hvem der helt skal afvises, og hvem der skal i udvalget. Sådan har det nu været i mange, mange år, der har stået brede flertal bag, og det er sådan en aftale, som regeringspartierne lavede med Dansk Folkeparti i år 2002.

Jeg vil så lige sige, at jeg ikke er enig med hr. Kramer Mikkelsen i, at aftaler om indfødsret bør være båret af brede flertal. De har den helt anderledes karakter end alle de love, vi nu lige har vedtaget. Hvis vi efterfølgende bliver meget utilfredse med en lov om skat, CO₂ eller hvad som helst, så kan et flertal i Folketinget lave den om, men hvis vi efterfølgende mener, at der var to hundrede af disse fire tusinde og et eller andet, der nu får dansk indfødsret, som ikke skulle have haft det, så kan det næste flertal jo ikke lave det om. Så det er noget ganske andet.

Jeg medgiver gerne, at det ville være naturligt og rimeligt, at de, der står bag kravene, også